

تقدیم تاریخ ۴

۲۸ خرداد، روز پیک نیک

تا چند سال پیش می شد این روز رو به همه تقدیم کرد. فک و فامیل و دوست و آشنا آخر هفته ها بیرون شهری جایی قرار می داشتن. یکی املت می آورد و یکی کالباس. اون یکی کوکوسبزی و یکی دیگه دم پختک. جای و قلیون و اسباب خوش گذرونی هم مهیا بود. بی بی قصه هاش رو تعریف می کرد و سرباز خاطراتش رو! حکم حکم آقا چون بود و بچه ها هم پادشاهی می کردن! یکی از بچه های دوسه ساله روی پای شوهر عمه که اصرار داشت «به عمویه بوس بده!» خراب کاری می کرد و سایر بچه ها در قالب یک گروه ارکستر، کله کچل تازه داماد خونواده خاله رو که کلاه گیس گذاشته

بود سوژه خنده کرده بودن و با هم می خوندن: «کچل کچل کلاچه، روغن کله پاچه!» و کلاه گیس رو با وجود تقلا ی تازه داماد بهش پس نمی دادن و به هم پاس می دادن! خلاصه همه خوش بودن و تهش شاکی بودن که چرا این محدود مسئولان با «کردار نادرست!» کوپن قند و شکر رو هنوز اعلام نکردن، خبر شتافتنشون به دیار باقی اگر خدا بخواد! ولی حالا چی؟ هیچ کی حال هیچ چی نداره! همه سرخورده از نشت گازهای گلخانه ای به جو زمین، تعویق رونمایی از گوشی آیفون جدید، لیکوئید شدن حساب فارکس و قص علی هذا! کسی دیگه حال پیک نیک نداره. تهش رفتن روی بالکن یه متری و کشیدن سیگار و استنشاق هوای آلوده شهر و ندیدن ویوی ابدی بین این

همه آلودگی و بالا انداختن چند شات قهوه سوبل اسپرسو و چهار تافش به مسئولان بابت رسیدگی نکردن به سرخوردگی های نسل جدید! توی این فاصله هم سیخ های روی پیک نیک داخل بالکن داغ می شه!

۲۹ خرداد، روز موج سواری

این روز رو هم که می شه در سال های منتهی به انتخابات به عنوان اسم سال در نظر گرفت، به سیاست بازی تقدیم می کنیم که بازی سیاست و موج سواری در آب های خروشان رو خوب بلده و می تونه در کسری از ثانیه، یک حرکت ترکیبی از رونالدینیو، مسی، استاد اسدی و فوتبال شاتولین از خودش نشون بده و بیاد بشینه روی تیتراژ اصلی یک رسانه مهم و بعدش یک صندلی نه چندان مهم!

دیسک و قالباق کمر مستأجران

پیش فروش مسکن [pishforoosh-e maskan]: هندوانه در بسته، وعده قناری دادن و تحویل کلاخ، از مصداق های توی پوست گردو ماندن دست مشتری یا حتی ماندن اره در نقاط ممیزی، تصمیم به خرید بر اساس تنها بخش ساخته شده خانه (ر.ک. سرویس بهداشتی). **وام خرید مسکن** [vam-ekharid-emaskan]: شوخی مسئولان با مردم، مثلاً عامل افزایش نرخ ازدواج، معمولاً سه برابرش را پس می گیرند، آن هم به شکل نزولی!

اجاره بها [ejarebaha]: باعث بیرون زدگی دیسک و قالباق کمر مستأجران، میزانش با انصاف مالک میزان می شود، آش شله قلمکار با دستور پخت متفاوت، متهم اصلی به شماره انداختن نفس مستأجران. **مستأجر** [mostajer]: خانه به دوش، خوش نشین سابق و ناخوش نشین امروز، هر سال باید یک منطقه پایین تر برود، از وارد شوندگان به فرهنگ استعاری. پ. ن. وقتی کسی می خواهد به

مسکن [maskan]: چهار دیواری ای که بعضی ها معتقدند اختیاری است. آرزویش بر جوانان عیب نیست. انواع مختلفی دارد:

مسکن مهر [maskan-e mehr]: خانه ای بامحبت که وقتی بروید داخلش، در و دیوارها مدام قربان صدقه تان می روند و جلوتان تا کمر خم می شوند (ر.ک. آوار شدن). شما هم ناگزیر قربان صدقه همه می روید و لاجرم سیل محبت در خانه جاری می شود.

مسکن ملی [maskan-e melli]: با شنیدن اسمش باید احساس غرور کنید. اگر نکردید، حتما در جوانی جوش غرور زنده اید و باید به غرور شناس مراجعه کنید. با فشردن زنگ در، سرود وطنم سالار عقیلی در خانه پخش می شود.

مسکن استیجاری [maskan-e estijari]: مسکن ۷۰ درصد مردم، طرح دولت برای تعدیل قیمت بازار اجاره که با امیدواری، در زمان نوه ها و نتیجه های ما اجرایی می شود.

بیچارگی اش اشاره کند، می گوید مستأجرم. **صاحب خانه** [sahebkhaneh]: مالک. دو دسته اند: اولی خانه را اجاره می دهد و با آن، روزگار مستأجران را سیاه می کند. دومی خانه را اجاره می دهد تا روزگار بگذراند ولی مستأجران روزگارشان را سیاه می کنند. به صاحب خانه «موجر» هم می گویند به معنی کسی که کارش به جر دادن موها رسیده. صاحب مومی تواند خودش یا دیگری باشد، بسته به اینکه در کدام یک از این دو دسته قرار می گیرد.

بنگاه معاملات ملکی [bongah-e moamelat melki]: محل قبض روح مستأجران، از متهمان [melki]: ردیف اول ایجاد حباب مسکن.

حق کمیسیون [haq-e komision]: شیرینی آشنایی موجر و مستأجر که به زور ستانده می شود. **شرخر** [sharkhar]: خریدار شر، دنبال در دسر ولی با جیره و مواجب، وارد کننده شوک به مستأجران، شعار تبلیغی: هر سه تخلیه موفق یک اشانسیون.

صفحه ۷
۲۷ خرداد ۱۴۰۲
شماره ۷۶

سید رضا موسوی، رئیس انجمن شرکت های هواپیمایی:

اگر بلیت هواپیما گران نشود، عده ای اتوبوس سوار، هواپیما سوار می شوند!

(گفت و گوی ویژه خبری در تلویزیون)

رئیس اتحادیه صنف قنادان تهران:
اگر شکر گران نشود، عده ای قند خور رولت خور می شوند!

رئیس اتحادیه طلا و جواهر تهران:
اگر طلا گران نشود، عده ای مجرد متأهل می شوند!

وزیر راه و شهرسازی:
اگر خانه گران نشود، عده ای خانه به دوش فئودال می شوند! البته به قول حافظ، ما همه خانه به دوشیم و غم سیلاب نداریم.

مدیرعامل ایران خودرو:
اگر خودرو گران نشود، عده ای ۲۰۶ سوار لند کروز سوار می شوند!

سرپرست وزارت جهاد کشاورزی:
اگر گوشت گران نشود، عده ای اشکنه خور گوشت خور می شوند!

